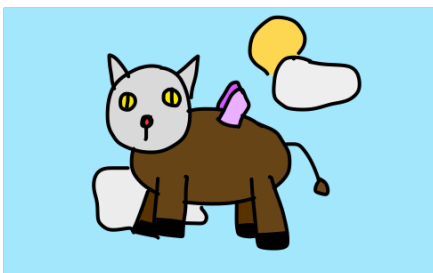
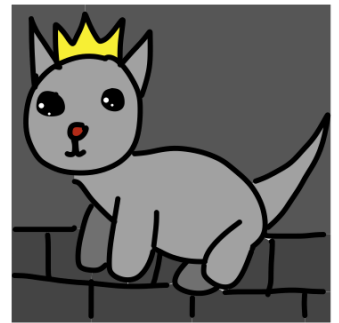

Tapsu ja yksisarvisten kapina

Kaukana, kaukana Viikissä (tai oikeastaan aika lähellä), asuu pieni koira nimeltä Tapsu. Tämä narttukoira on juuri palaamassa lenkiltä omistajiensa kanssa. Ulkona sataa kaatamalla, ja kun Tapsu astuu sisään, hänen ruskea turkkinsa on litimärkä. Häneltä otetaan harmaat valjaat pois, ja omistajat yrittävät kuivata Tapsua pyyhkeellä, mutta Tapsu ei pidä siitä. Hän taistelee vastaan (puremalla) ja pääsee kuin pääseekin pakoon. -Minä kuivaan itse itseni, että tiedätte, hän haukahti ja ravisteli turkkiaan niin, että pisaroita lenteli joka suuntaan. Omistajat huokaisivat, ja Tapsu kiipesi lempipaikalleen sohvalle tarkkailemaan lintuja. Hän haukkui aika ajalta ohikulkijoille ja kaikelle muulle. Vähitellen uni alkoi kuitenkin painaa. Tapsu käpertyi sohvalle ja otti mukavan asennon. Hän näki vielä, kun yksi omistajista kävi sohvalle pelaamaan Nintendo switch-ä.

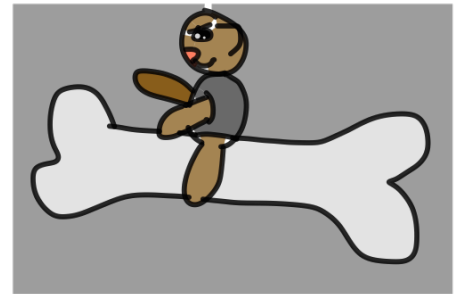

Joku tökki Tapsun kylkeä. Hän luuli aluksi, että se oli omistaja, joka pyysi häntä ruoalle. Mutta kun hän nosti päätään, hän näki harmaan, pystykorvaisen koiran katsovan häntä huolestuneesti. Tapsu nousi pötkyräisenä istumaan. -M-missä olen? hän kysyi ja ravisteli päätään. -Koiravaltakunnassa, ritari Tapsu, koira vastasi. -Olen prinsessasi Bella, kai minut muistat? Tapsu pudisti päätään. -En muista oikein mitään tästä paikasta, hän tunnusti. -Voi ei! prinsessa kauhistui. -Osuiko pääsi niin pahasti palatsini kivilattiaan, että menetit muistisi? Tapsu ei välittänyt prinsessan kysymyksestä vaan uteli: -Miksi minun pääni osui linnan lattiaan? Bella pudisti päätään. -Etkö muista sitäkään? Tietenkin, koska taistelit vauhkoontunutta kissalehmää vastaan. -Mikä on kissalehmä? Tapsu ihmetteli, -ja miksi se oli vauhkoontunut? Prinsessa huokaisi. -Kissalehmä on kissan ja lehmän risteytys ja se vauhkoontui kun kaksi pentua yrittivät vapauttaa sitä kissalehmänsasta ilman emonsa valvontaa. -Mikä kissalehmänsa? Tapsu parahti. Bella katsoi surullisesti maahan. -On pari koiraa, jotka eivät pidä kissalehmistä ja vangitsevat niitä - ruuakseen. -Surullista, mutta miten ihmeessä kissalehmä oli niin korkealla, että tipuin niin kovaa, että menettäisin muistini? Bella huitaisi hännällään. -Tietenkin kissalehmät osaavat myös lentää, höpsö. Katso, tuolla taivaalla liihottaa yksi sellainen. Tapsu katsahti taivaalle. Toden totta; siellä lenteli ruskea lehmä, jolla oli valkoinen kissan pää, keltaiset viirusilmät ja pinkit pikkuruiset siivet. -Oho, hän henkäisi. -Nyt olen nähnyt kaiken. -Et ihan kaikkea, prinsessa

murahti synkästi. -Tule katsomaan ikkunasta. Tapsu kiirehti Bellan vierelle kaarevan avoikkunan eteen. -Ovatko nuo... hän mykistyi. -Ovat, Bella sanoi ja hänen katseensa paloi. -Yksisarvisia. Ne olivat ystäviämme, kunnes niiden johtaja vaihtui, ja niistä tuli Trixin lailla PAHOJA. -Kuka on Trix? Tapsu inahti. -Tuo siniharjainen, pinkki sarvinen hirviö lauman keskellä, ison kiven päällä, prinsessa osoitti kuonollaan. -Hän sai koko

lauman tolaltaan. Jos saat hänet lähtemään, kaikki rauhoittuvat. -M-minun pitäisi saada siis koko yksisarvislauman johtaja lähtemään pakoon? Tapsu änkytti. Bella nyökkäsi vakavana. -Olet koko valtakuntani urhein ritari. Ja sen lisäksi paras ystäväni. Prinsessa sanoi loppuosan hiljempaa, peläten ystävänsä puolesta. Sitten hän ryhdistäytyi. -Vartijat, tuokaa ritari Tapsun panssari ja hänen uljas ratsunsa Luulaa. -Luulaa? Tapsu ihmetteli. -Luulaa, Bella toisti vakavana. Kaksi rotevaa vartijaa toivat saliin metallisen panssarin, ja pukivat sen Tapsun ylle. -Ohh! Tapsu henkäisi ja ihasteli panssariaan. Hän kuitenkin kaatui maahan panssarin painosta, ja rämpi kömpelösti takaisin neljälle raajalle. Mutta sitten vartijat toivat sisään jättimäisen luun ja Tapsu oli kaatua uudestaan. -Onko tuo Luulaa?! hän huudahti. -Jep, Bella vastasi. -Vanha kunnan Luulaa. Nyt selkään, hän patisteli Tapsua. Tapsu kipusi varovasti ratsun selkään. -Liikkuuko se? hän kysyi epäilevästi. -Huudat vain: Seikkailuun! Ja sen perään paikan tai elikon jonka luokse haluat mennä, prinsessa ohjeisti. -Selvä, Tapsu kuulosti vieläkin epävarmalta. Hän rykäisi ja kailotti niin että koko sali raikui: -Seikkailuun, yksisarvinen Trix! Varoittamatta luuratsu syöksyi eteenpäin kohti avautuvaa siltaa, joka johti linnan vallihaudan yli.

Luu kiiti Tapsu selässään linnan toiselle puolelle, kaarevan avoikkunan eteen. Luulaa yritti turhaan änkeä sarvihevosten ohi Trixin luo. -Hei, yksi niistä ärähti kun Luulaa tönäisi sitä sivuun. Se potkaisi luuratsun taaksepäin ja jätti Luulaan hoipertelemaan kauemmas. Tapsu tajusi että hänen olisi yksin selviydyttävä yksisarvismeren läpi niiden johtajan luo. -Olet tehnyt tarpeeksi, uskollinen ratsuni, hän kuiskasi Luulaalle, -odota tässä, kunnes palaan. Hän nielaisi ja lisäsi synkkänä mielessään: -Jos palaan. Tapsu lähti hiipimään hevosten kavioiden välistä kohti lauman keskustaa. Hän kuuli hevosten sekopäisen hirnunnan: Bella oli ollut oikeassa, ne olivat sekaisin Trixin takia- ja myös hyvin, HYVIN vihaisia. Kun Tapsu vahingossa törmäsi yhden yksisarvisen jalkaan, hänet melkein muutettiin kiljuvaksi puupölkyksi. -Häivy siitä muualle sekoilemaan, se murisi ja potkaisi Tapsun kierimään minne sattuu yhtenä karvaisena pallona. -Hei! -Varo vähän, taukki! -Ääk! Tapsu kuuli yksisarvisen kiljaisut kun hän pyöri kuin flipperi törmäillen kaviosta toiseen. Sitten kuului PAM ja Tapsun vauhti tyssäsi kuin seinään. Hän oli törmännyt kiveen. Tapsu nousi istumaan ja ravisteli päätään. Hän ei ollut törmännyt mihin tahansa kiveen, vaan siihen kiveen, jolla Trix seisoi jakelemassa käskyjä alamaisilleen. -Jolle, toiseen suuntaan! Ploor, takaisin! Tehkää niinkuin minä sanon älkää niin kuin te ajattelette! Älkää syökö ruohoa vaan hyökätäkää linnaan, pösilöt! Trix suorastaan kirkui. Hänen silmissään oli vauhko katse kun hän pyöri ympyrää kivellä ja huusi. -Tästä pitää tehdä loppu, Tapsu tuumi. Hän hivuttautui hiljaa kivelle ja iski hampaansa Trixin etujalkaan. -Ääks! tämä kiljaisi ja vetäisi jalkansa pois ravistaakseen Tapsun irti jalastaan. Tapsu tömähti kivelle selvittelemään ajatuksiaan. Trixin etujalkaan oli jäänyt syvät hampaanjäljet. -Mikset saanut haavaa? Tapsu parkaisi ja tuijotti Trixin jalkaa, johon oli vain jäänyt syvät kolot, jotka alkoivat vähitellen nousta takaisin kuin kumi. -Yksisarviset OVAT kumia, Trix ärjyi vahingoniloisena päin Tapsun naamaa. -Paitsi niiden sarvet, ne ovat haavoittuvaisia. -Miksi kerrot tuon minulle? Tapsu ihmetteli. -Koska et tarvitse sitä tietoa enää, Trix myhäili ja heilautti sarveaan. -Tsimsalapim! Nimittäin sammakkona! Tapsu putosi maahan kiveltä.

Hän tarkasteli itseään. -Kvaak! Tapsu-sammakko parkaisi. (Käännettynä: Voi ei, minä olen sammakko!) Trix rupesi nauramaan mielipuolisesti. -Hah hah haa! Kukaan, ei KUKAAN voi pysäyttää minua!!!! Tapsu-sammakko tunsikin olonsa voimattomaksi. Miten hän voisi voittaa

sammakkona hevosen? Hän oli jo luovuttamassa, kun sai idean. -Kvaak! Kvaak...heh heh hee, Tapsu-sammakko tajusi. (Käännettynä: Nyt tiedän! Sammakoilla on vahvat jalat, joten.. heh heh hee.) Hän tarvitsi vain hiukan apua. Hän kipusi yhden yksisarvisen selkään. -lik! Häivytkös siitä, likainen maan olio! yksisarvinen kirkui ja yritti turhaan ravistaa Tapsu-sammakon pois selästään. -Kvaak, kvaak, kvaak! huusi Tapsu-sammakko. (Käännettynä: Yksi, kaksi, hyppy!) Sitten Tapsu-sammakko hyppäsi. Hän liiti kohti Trixiä jalat edellä. -Kvaak! hän hihkaisi. (Käännettynä: Hijaa!) Tapsu-sammakko kuitenkin lensi ohi kohteensa. -Kvaak! Tapsu-sammakko ähkäisi. (Käännettynä: Voi sammakonreisi!) Hän sai onneksi kiinni Trixin sarvesta ja jäi hevosen pääläelle keikkumaan. -Hei! Pois sieltä! Trix ärähti yrittäen päättään heiluttamalla pudottaa sammakon. Sitten Tapsu-sammakko iski. Hän jännitti takajalkansa, ja potkaisi Trixin heikon sarven irti. Sen sisältä purkautui hopeista glitteriä, ja Tapsun taika raukesi, eli hänestä tuli taas koira. -Ei! Trix kirkaisi. -Voi ei, minun sarveni! Tapsu oli ollut oikeassa: Trix oli lumonnut alamaisensa tyhmiksi ja ilkeiksi. Yksisarviskansa alkoi ajaa Trixiä pois metsästä. -Huijari! -Kapinen puupää! Luulaa, Bella ja vartijat tulivat Tapsun luokse. -Olet meidän kaikkien sankari! Bella hihkui. -Tein vaan parhaani, Tapsu vähätteli. Silloin yksisarviset palasivat, alkoivat heitellä Tapsua ilmaan ja huusivat yhteen ääneen: -Tapsu! Tapsu! Tapsu! Bella, vartijat ja Luulaakin liittyivät mukaan. -Tapsu! Tapsu! Tapsu! Tapsu!

-Tapsu! Tapsu tunsu tökkäisyn kyljessään. Tällä kertaa se ei ollut Bella, vaan hänen omistajansa. -Tapsu! Tapsu, herätys! Tapsu tajusi, että se olin ollut vain uni. -Voi sammakonreisi, hän tuhahti ja hautasi nenänsä sohvaan, jolle oli nukahtanut.

